A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2018. december 11.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – Állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos dokumentumok – A hozzáférés megtagadása – A harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivétel – Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel – A bizalmasság általános vélelme – Konkrét és egyedi vizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség – Nyomós közérdek”

A T-440/17. sz. ügyben,

az **Arca Capital Bohemia a.s**. (székhelye: Prága [Cseh Köztársaság], képviseli: M. Nedelka ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouchagiar és A. Buchet, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

egyrészről egy, az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránt benyújtott első kérelemre a Bizottság által adott 2017. március 15-i válaszban szereplő határozat, másrészről pedig az e hozzáférés biztosításának megtagadásáról szóló, 2017. május 4-i C(2017) 3130 final bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. Prek elnök, E. Buttigieg (előadó) és Berke B. bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2007. július 18-án az Európai Bizottság elfogadta a Cseh Köztársaság által a GE Capital Bank a.s., valamint a GE Capital International Holdings Corporation, USA számára nyújtott C 27/2004. számú állami támogatásról szóló 2008/214/EK határozatot (az értesítés a C(2007) 1965. számú dokumentummal történt) (HL 2008. L 67., 3. o.).

* Az eljárás nyelve: angol.

2 Ebben a határozatban a Bizottság megállapította, hogy az Agrobanka Praha a.s. bank privatizációja és szerkezetátalakítása keretében a GE Capital Bank és a GE Capital International Holdings Corporation, USA a 2004. április 25-i 1. sz. kiegészítő kártalanítási szerződéssel módosított, a Česká Národní Banka (cseh nemzeti bank, Cseh Köztársaság) és a GE Capital International Holdings Corporation, USA között 1998. június 22-én létrejött kártalanítási szerződés alapján bizonyos kártalanítási igények formájában, valamint az ugyanezen felek között 1998. június 22-én létrejött eladási opciós szerződésen alapuló eladási opció formájában 2004. május 1-jétől a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásban részesült.

3 2017. február 23-i levelében a felperes Arca Capital Bohemia a.s. az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján hozzáférést kért az állami támogatások ellenőrzésére irányuló, a 2008/214 határozat elfogadását eredményező igazgatási eljárással kapcsolatos bizonyos dokumentumokhoz.

4 A hozzáférés iránti kérelem konkrétan a következő dokumentumokra (a továbbiakban: szóban forgó dokumentumok) vonatkozott:

– a cseh nemzeti bank, a GE Capital Bank a.s. és a GE Capital International Holdings Corporation, USA között 1998. június 22-én létrejött keretmegállapodás (a mellékleteket is beleértve) (a továbbiakban: keretmegállapodás);

– a keretmegállapodás 2000. november 30-i 1. sz. kiegészítése;

– a keretmegállapodás 2001. november 21-i 2. sz. kiegészítése.

5 2017. március 15-i levelében a Bizottság tájékoztatta a felperest a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmének az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel alapján történő elutasításáról (a továbbiakban: az első kérelemre adott válasz). A Bizottság – miután emlékeztetett a szolgálati titoktartást illetően az EUMSZ 339. cikkből eredő kötelezettségére és a 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítéletre (C-477/10 P, EU:C:2012:394) támaszkodva – úgy vélte, hogy ezekre a dokumentumokra a bizalmasság általános vélelme vonatkozik, amely vélelem szerint hozzáférhetővé tételük főszabály szerint hátrányosan befolyásolná az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét. Arra is rámutatott, hogy a felperes nem terjesztett elő semmiféle olyan érvet, amely annak bizonyítására irányul, hogy a szóban forgó dokumentumokra nem vonatkozik az általános vélelem, illetve hogy nyomós közérdek áll fenn. A Bizottság végezetül jelezte, hogy az általános vélelem a részleges hozzáférésre is vonatkozik, amelyet következésképpen nem lehet biztosítani.

6 2017. április 4-i levelében a felperes az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet nyújtott be, és azzal érvelt, hogy fennáll a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek, amely lényegében abban áll, hogy a polgárok ellenőrizhessék az állami pénzeszközöknek az Agrobanka Prahának a GE Capital Bank és a GE Capital International Holdings Corporation, USA általi megvásárlása révén megvalósult privatizációja során a cseh hatóságok általi kezelését.

7 2017. május 4-i C(2017) 3130 final határozatában (a továbbiakban: a második megtámadott határozat) a Bizottság elutasította a felperes kérelmét. Mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy a szóban forgó dokumentumok egy állami támogatás ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos igazgatási ügyiratok részét képezik, valamint – az ítélkezési gyakorlatra támaszkodva – úgy vélte, hogy ezekre a dokumentumokra mint olyanokra a bizalmasságnak 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében említett kivételeken alapuló általános vélelme vonatkozik, mégpedig a vizsgálat végleges lezárását követően is. Emlékeztetett többek között arra, hogy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásokat illetően az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes

szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) tartalmazza az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárások keretében szerzett információk kezelésére vonatkozó különös szabályokat, valamint hogy következésképpen az érintett tagállamtól eltérő harmadik személyek számára az ezen eljárás ügyirataihoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet alapján történő biztosítása veszélyeztetné azt az egyensúlyt, amelyet a jogalkotó a következők között kívánt létrehozni: a tagállamok azon kötelezettsége, hogy a Bizottsággal érzékeny – többek között az érintett vállalkozásokkal kapcsolatos – információkat közöljenek, valamint a Bizottság számára ily módon továbbított információk 2015/1589 rendeleten alapuló megerősített védelmének a garanciája. Ezen túlmenően – emlékeztetve arra, hogy a 2015/1589 rendelet megkövetelte a szolgálati titoktartási kötelezettséget, továbbá az ítélkezési gyakorlat alapján – a Bizottság úgy vélte, hogy amennyiben a szóban forgó dokumentumok az érintett vállalkozások gazdasági tevékenységeire vonatkozó érzékeny információkat tartalmaznak, azokra a bizalmasság általános vélelme vonatkozik, amely vélelem szerint hozzáférhetővé tételük főszabály szerint még a vizsgálat lezárását követően is hátrányosan befolyásolná e vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét.

8 A Bizottság ezután megvizsgálta az érintett dokumentumokhoz való részleges hozzáférés felperes részére történő biztosításának lehetőségét. A Bizottság e tekintetben megállapította, hogy nem lehet ilyen részleges hozzáférést biztosítani anélkül, hogy hátrányosan befolyásolnák az általa lefolytatott vizsgálatok célját és a kereskedelmi érdekek védelmét. Véleménye szerint ugyanis az érintett dokumentumokra nyilvánvalóan és teljes egészükben vonatkoznak a hivatkozott kivételek, így tehát azok nem tartoznak sem egészben, sem részben a hozzáférhetővé tétel kötelezettsége alá.

9 A Bizottság végezetül úgy vélte, hogy a jelen ügyben nem áll fenn az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett semmiféle olyan nyomós közérdek, amely igazolhatná az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét. E tekintetben úgy vélte, hogy a felperes által előterjesztett és a szóban forgó állami támogatás állítólagos jogszerűtlenségére vonatkozó érveket nem lehet figyelembe venni a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos eljárás során. Ezen túlmenően rámutatott, hogy nem minősülhet nyomós közérdeknek az a magánérdek, amely a felperes részéről esetlegesen a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáféréshez fűződik.

Az eljárás és a felek kérelmei

10 A Törvényszék Hivatalához 2017. július 4-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

11 Eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése szerint, ha a felek az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem terjesztenek elő tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék úgy határozhat, hogy keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz. A jelen ügyben a Törvényszék – mivel úgy ítélte meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva – erre irányuló kérelem hiányában úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.

12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg az első kérelemre adott választ és a második megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

13 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– az első kérelemre adott válasz esetében mint elfogadhatatlant utasítsa el a keresetet;

– a második megtámadott határozat esetében mint megalapozatlant utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az első kérelemre adott válasz megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságáról

14 A Bizottság azon az alapon hivatkozik a kereset részleges elfogadhatatlanságára – amennyiben az az első kérelemre adott válaszra irányul –, hogy a válasz előkészítő aktus, amely nem érintheti a felperes jogi helyzetét.

15 Meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint csak azok az intézkedések képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amelyek érinthetik a felperes érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd: 2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

16 A megsemmisítés iránti keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos állandó ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy a megtámadott jogi aktusok minősítése során e jogi aktusok tényleges tartalma és kibocsátójuk szándéka az irányadó. Ennek kapcsán főszabály szerint azok az intézkedések minősülnek megtámadható jogi aktusnak, amelyek az igazgatási eljárás végén véglegesen meghatározzák a Bizottság álláspontját, valamint amelyek a felperes érdekeit érintő kötelező joghatások kiváltására irányulnak, kizárva különösen az olyan közbenső intézkedéseket, amelyek a végleges határozat előkészítését szolgálják, és nem eredményeznek ilyen joghatásokat, valamint a korábbi, határidőben meg nem támadott határozatot pusztán megerősítő aktusokat (lásd: 2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 Az 1049/2001 rendelettel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a rendelet kétlépcsős eljárást előíró 7. és 8. cikkének a célja egyrészt az érintett intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre irányuló kérelmek gyors és könnyű feldolgozásának, és másrészt az esetlegesen felmerülő nézeteltérések elsőbbséggel történő békés rendezésének a lehetővé tétele. Azokban az esetekben, amelyekben a felek között nem sikerül a nézeteltérést rendezni, e 8. cikk (1) bekezdése két jogorvoslatot ír elő, nevezetesen a bírósági eljárást és a panasz benyújtását az európai ombudsmanhoz (2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 53. pont).

18 Az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkében meghatározott eljárás – annyiban, amennyiben megerősítő kérelem benyújtását írja elő – lehetővé teszi többek között az érintett intézmény számára, hogy az uniós bíróságok előtt keresettel megtámadható végleges elutasító határozat meghozatala előtt újból megvizsgálja álláspontját. Egy ilyen eljárás lehetővé teszi az első kérelmek gyors feldolgozását, és következésképpen a legtöbb esetben a kérelmezők elvárásainak kielégítését, miközben lehetővé teszi ezen intézmény számára azt, hogy a kérelmező által kért dokumentumokhoz való hozzáférés végleges elutasítása előtt részletes állásfoglalást fogadjon el, különösen ha e kérelmező a dokumentumok hozzáférhetővé tétele iránti kérelmét az említett intézmény indoklással ellátott elutasítása ellenére megismétli (2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 54. pont).

19 Ebből következik, hogy az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében vett első kérelemre adott válasz csupán egy első álláspontot képez, amely főszabály szerint nem megtámadható, mivel – kivételes körülmények hiányában – nem vált ki joghatásokat (lásd ebben az értelemben: 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36. pont; 2010. január 19-i Co-Frutta kontra Bizottság ítélet, T-355/04 és T-446/04, EU:T:2010:15, 36. pont).

20 Más a helyzet többek között akkor, ha az első kérelemre adott válasz formailag hibás, amennyiben nem tájékoztatta a felperest arról, hogy jogosult megerősítő kérelmet benyújtani (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 9-i Brink's Security Luxembourg kontra Bizottság ítélet, T-437/05, EU:T:2009:318, 74. és 75. pont), illetve ha valamely intézmény – az első kérelemre adott válasz révén – végleges jelleggel alakítja ki álláspontját (lásd ebben az értelemben: 2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 58–62. pont; 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36. pont).

21 A jelen ügyben a felperes semmiféle olyan kivételes körülményt nem határozott meg, amely igazolná a kereset első kérelemre adott válaszra irányuló részének elfogadhatóságát. E válasz vizsgálatából egyébként az következik, hogy a válasz nem a Bizottság végleges álláspontját tartalmazta, mivel a felperest tájékoztatták arról, hogy jogosult a Bizottság álláspontjának felülvizsgálatára irányuló megerősítő kérelmet benyújtani, amit egyébként meg is tett.

22 A fentiekre figyelemmel a keresetnek az első kérelemre adott válaszra irányuló részét mint elfogadhatatlant kell elutasítani.

A második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről

23 Keresetének alátámasztására a felperes lényegében két jogalapot hoz fel, amelyek közül az elsődlegesen felhozott első jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírt kivételek téves alkalmazásán, a másodlagosan felhozott második jogalap pedig e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét nyomós közérdek igazolja.

Az első, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírt kivételek téves alkalmazására alapított jogalapról

24 Első jogalapjában a felperes előadja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdését, mivel kiterjesztően és tévesen értelmezte az e rendelkezésekben előírt kivételeket.

25 Elsősorban a második megtámadott határozat jogszerűségét kell vizsgálni, amennyiben az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt, a harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivételen alapuló általános vélelemre támaszkodik.

– A harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivételen alapuló általános vélelem alkalmazásáról

26 A felperes úgy véli, hogy a jelen ügyben a második megtámadott határozatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt, a harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazásának alátámasztására a Bizottság által felhozott ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható. Vitatja a Bizottság által hivatkozott, az összefonódásokkal és kartellekkel kapcsolatos jogot érintő ügyekkel foglalkozó korábbi ítélkezési gyakorlat relevanciáját, és azzal érvel, hogy azt nem lehet az ő, állami támogatásokkal kapcsolatban benyújtott kérelmére átültetni. Különbségek vannak ezen eljárások céljait és jellegét tekintve is. A felperes szerint ugyanis az

állami támogatásokkal kapcsolatos, az állami pénzeszközök kezelésére, valamint a tagállamok és más jogalanyok között fennálló kapcsolataira vonatkozó eljárásoktól eltérően az összefonódások ellenőrzésével és a kartellek ellenőrzésével kapcsolatos eljárások két vagy több magánjogi jogalany közötti kapcsolatokra vonatkoznak, az e tekintetben a Bizottsággal közölt dokumentumok pedig általánosságban olyan üzleti titkokat tartalmaznak, amelyeket védeni kell. Az állami támogatásokkal kapcsolatos eljárás ezzel szemben – jellegénél fogva – az állami szervezetek törvényes működésének ellenőrzése és az állami pénzeszközök megfelelő kezelése céljából a lehető legtöbb információ megszerzéséhez fűződő jelentős közérdekhez kapcsolódik. A felperes szerint a hozzáférhetővé tételnek a vállalkozások együttműködési kedvére gyakorolt hatása csak a kartellekkel vagy összefonódásokkal kapcsolatos eljárások keretében releváns, amennyiben az ezen eljárásokkal érintett személyek magánjogi jogalanyok, az eljárások pedig nem érintenek állami pénzeszközöket.

27 A válaszban a felperes azzal érvel, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az adatok bizalmas jellege nyilvánvalóan elveszhet a szóban forgó adatok elavultsága miatt. Ezenfelül előadja, hogy a hozzáférés megtagadása – figyelemmel a kért dokumentumoknak az általános és a nyilvánosság számára teljes mértékben hozzáférhető adásvételi szerződésben konkretizált tartalmára – az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése alapján nem lehet igazolt. Következésképpen a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem veszélyeztetné az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.

28 A felperes szerint a Bizottság köteles volt elvégezni a dokumentumok egyenkénti vizsgálatát annak bizonyításához, hogy az eltelt idő ellenére a szóban forgó dokumentumokban szereplő információk továbbra is megérdemlik a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel szerinti védelmet.

29 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

30 Meg kell állapítani, hogy noha a felperes nem vitatja kifejezetten az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásokkal kapcsolatos dokumentumok bizalmassága általános vélelmének elvét, lényegében előadja, hogy ezt a vélelmet nem lehet alkalmazni a jelen ügyben, mivel a vizsgálati eljárás véglegesen lezárult. Úgy véli tehát, hogy a Bizottság köteles volt elvégezni a dokumentumok egyenkénti vizsgálatát annak bizonyításához, hogy az eltelt idő ellenére a szóban forgó dokumentumokban szereplő információk továbbra is megérdemlik a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel szerinti védelmet.

31 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az olyan általános vélelem elismerése, amely szerint bizonyos jellegű dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint hátrányosan befolyásolná az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt valamely érdek védelmét, lehetővé teszi az érintett intézmény számára, hogy az általános kérelmet kezelje, és arra megfelelően reagáljon (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 48. pont; 2017. március 28-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, T-210/15, EU:T:2017:224, 54. pont).

32 Ebből következik, hogy az általános vélelem azt jelenti, hogy az annak hatálya alá tartozó dokumentumok mentesülnek a tartalmukhoz való teljes vagy részleges hozzáférhetővé tétel kötelezettsége alól (lásd ebben az értelemben: 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133. pont).

33 Következésképpen, ha el kellene ismerni, hogy a jelen ügyben a Bizottság egy általános vélelemre támaszkodva helytállóan tagadta meg a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférésnek a felperes számára történő biztosítását, és tette ezt annak ellenére, hogy a szóban forgó állami támogatás ellenőrzésére irányuló eljárás már lezárult, abból az következne, hogy a Bizottság nem volt köteles elvégezni minden egyes olyan dokumentum egyenkénti vizsgálatát, amelyhez hozzáférést kértek, és

nem is volt köteles vizsgálni, hogy az említett dokumentumokhoz legalább részleges hozzáférés biztosítható-e (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68. pont).

34 Ennélfogva azt kell vizsgálni, hogy a Bizottság nem alkalmazta-e tévesen a jogot, amikor a jelen ügyben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt, a harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivételen alapuló általános vélelmet alkalmazta.

35 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz. E rendeletből – nevezetesen annak az e tekintetben kivételrendszert meghatározó 4. cikkéből – az is kitűnik, hogy e hozzáférési jogra azonban a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 51. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 61. pont).

36 Igaz, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében azon dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásához, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek valamelyikéhez kapcsolódjon. Az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan befolyásolhatná hátrányosan az e cikkben előírt kivétellel védett érdeket (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49. pont; lásd még: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A Bíróság mindazonáltal elismerte, hogy az érintett uniós intézmény ezzel kapcsolatban alapíthatja álláspontját a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 54. pont; lásd még: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Ily módon a Bíróság többek között az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásokkal kapcsolatos igazgatási ügyiratban szereplő dokumentumokat (lásd ebben az értelemben: 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61. pont; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 36. pont), a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében a Bizottság és a bejelentő felek vagy harmadik személyek által egymásnak küldött dokumentumokat (lásd ebben az értelemben: 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123. pont; 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 64. pont), illetve az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárásra vonatkozó ügyiratokban szereplő dokumentumokat illetően (lásd ebben az értelemben: 2014. február 7-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93. pont) már elismerte az ilyen általános vélelmek fennállását. A Törvényszék szintén elismerte az általános vélelem fennállását többek között az erőfölénnyel való visszaélésre vonatkozó eljárással kapcsolatos igazgatási ügyiratokban szereplő dokumentumokat illetően (2017. március 28-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, T-210/15, EU:T:2017:224, 45. pont).

39 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos igazgatási ügyiratokban szereplő dokumentumok bizalmasságának általános vélelmét illetően a Bíróság megállapította, hogy az ilyen ügyiratban szereplő dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint hátrányosan befolyásolná a

vizsgálat céljainak védelmét (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61. pont; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 37. pont).

40 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmezése céljából az uniós bíróságok figyelembe vették azt a körülményt, hogy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló során az érdekeltek – az érintett tagállam kivételével – nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási ügyiratában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal. Ha ugyanis ezek az érdekeltek az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetnének a Bizottság igazgatási ügyiratában meglévő dokumentumokhoz, megkérdőjeleződne az állami támogatások ellenőrzési rendszere (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 58. pont; 2015. március 25-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, T-456/13, nem tették közzé, EU:T:2015:185, 61. pont).

41 Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján megindított ellenőrzési eljárás során az igazgatási ügyiratba való betekintési jog és az 1049/2001 rendelet szerinti, a dokumentumokhoz való hozzáférési jog jogilag különbözik egymástól, az is igaz viszont, hogy funkcionális szempontból hasonló helyzetet eredményeznek. Az ügyiratokhoz való hozzáférés ugyanis – függetlenül a biztosításának alapjául szolgáló jogalaptól – lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy a Bizottságnak benyújtott észrevételek és dokumentumok összességét megszerezzék (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 59. pont; 2015. március 25-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, T-456/13, nem tették közzé, EU:T:2015:185, 62. pont; lásd még ebben az értelemben és analógia útján: 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 61. pont).

42 Ezek a megfontolások az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel értelmezése céljából is érvényesek, mivel az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásra irányadó szabályozás szigorú szabályokat ír elő az ilyen eljárás keretében megszerzett vagy keletkezett, kereskedelmi szempontból érzékeny információk kezelésére vonatkozóan. Amint azt ugyanis a Bizottság helytállóan hozza fel, a 2015/1589 rendelet 30. cikke megköveteli, hogy az e rendelet alapján begyűjtött és a szolgálati titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információkat ne fedjék fel (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 60. pont).

43 Ez a rendelkezés – a 2015/1589 rendelet alkalmazási körén belül – kiegészíti az EUMSZ 339. cikkben kimondott azon magatartási szabályt, amely előírja, hogy az uniós intézmények nem fedhetik fel a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat, így különösen a vállalkozásokra, az ezek üzleti kapcsolataira vagy költségösszetevőire vonatkozó információkat (lásd ebben az értelemben: 2011. november 8-i Idromacchine és társai kontra Bizottság ítélet, T-88/09, EU:T:2011:641, 43. pont; 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-511/09, EU:T:2015:284, 70. pont).

44 E körülmények között az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos igazgatási ügyiratba tartozó dokumentumokhoz való, az 1049/2001 rendeleten alapuló általános hozzáférés veszélybe sodorná az uniós jogalkotó által az 2015/1589 rendeletben a következők között biztosítani kívánt egyensúlyt: egyrészről az érintett tagállam azon kötelezettsége és – adott esetben – harmadik személyek azon szándéka, hogy a Bizottsággal esetlegesen érzékeny kereskedelmi információkat közöljenek azzal a céllal, hogy a Bizottság értékelhesse valamely állami támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségét, másrészről pedig a Bizottság részére ily módon továbbított információkat – a szakmai titok és az üzleti titok címén – megillető megerősített védelem garanciája (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 62. pont).

45 Megkérdőjeleződne az e szabályozással létrehozott rendszer, ha a valamely állami támogatás ellenőrzésére irányuló eljárással érintett, az ezen eljárás ügyirataihoz való hozzáférésre – az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályozás alapján – kizárólagos jogosultsággal rendelkező tagállamtól eltérő személyek az 1049/2001 rendelet alapján hozzá tudnának férni a dokumentumokhoz (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 63. pont).

46 Következésképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel értelmezéséhez el kell ismerni egy olyan általános vélelem fennállását, amely szerint az állami támogatások ellenőrzésével kapcsolatos igazgatási ügyiratba tartozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele – főszabály szerint – hátrányosan befolyásolná az ezen eljárással érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.

47 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a második megtámadott határozat 1. pontjában említett, szóban forgó dokumentumok a 2008/2014 határozat elfogadását eredményező C 27/2004. sz., állami támogatás ellenőrzésére irányuló eljárás keretében keletkeztek, ekként pedig az ezen eljárással kapcsolatos igazgatási ügyirat részét képezik. Ezen túlmenően, ami a keretmegállapodásokat és azok kiegészítéseit illeti, azokat ugyanezen dokumentumkategóriába tartozónak kell tekinteni. E dokumentumokra tehát vonatkozik a bizalmasság általános vélelme.

48 Amint arra a Bizottság a második megtámadott határozatban helytállóan rámutatott, valamint a felperes állításával ellentétben ez a következtetés attól a kérdéstől függetlenül érvényes, hogy a hozzáférés iránti kérelem egy már lezárt vagy folyamatban lévő eljárásra vonatkozik-e. Figyelemmel ugyanis az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében védett érdekekre, az ezen eljárással érintett vállalkozásoknak – különösen a támogatás kedvezményezettjének – a gazdasági tevékenységeire vonatkozó érzékeny információk közzététele attól függetlenül befolyásolhatja hátrányosan kereskedelmi érdekeiket, hogy az EUMSZ 108. alkalmazására vonatkozó eljárást már lezárták-e (lásd analógia útján: 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 124. pont; 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 66. pont; 2013. szeptember 13-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-380/08, EU:T:2013:480, 43. pont).

49 Egyebekben hangsúlyozni kell, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése értelmében a kereskedelmi érdekekre vagy az érzékeny dokumentumokra vonatkozó kivételek 30 éves időtartamra, vagy – szükség esetén – akár ezen időtartamon túl is alkalmazhatók (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 125. pont; 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 67. pont; 2013. szeptember 13-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-380/08, EU:T:2013:480, 44. pont).

50 E tekintetben el kell utasítani a felperes azon kifogását, amely szerint az összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárásra és az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárásra vonatkozó valamely ügyiratban szereplő dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben nem releváns az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásra vonatkozó ügyiratban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférést illetően. A Bíróság ugyanis már megállapította, hogy az igazgatási ügyirathoz való hozzáférés szempontjából az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárások és az összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárások összehasonlíthatóak, valamint hogy ezen eljárások mindegyike esetében el kell ismerni az ezen eljárásokkal kapcsolatos dokumentumok bizalmassága általános vélelmének fennállását (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 117–123. pont; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 45. és 62. pont). A Bíróság e tekintetében analógiát alkalmazott az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárások és az EUMSZ 101. cikk alapján folytatott eljárások között (2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 46. pont).

51 Igaz ugyan, hogy az összefonódások és a kartellek ellenőrzésére irányuló eljárások jellegüket és lefolytatásukat tekintve eltérnek az állami támogatásokkal kapcsolatos eljárások jellegétől és lefolytatásától, ez nem változtat azon – a felperes állításával ellentétben –, hogy a vállalkozásoknak az ilyen eljárásokban védett kereskedelmi érdekei hasonló jellegűek.

52 Tekintettel ugyanis az EUMSZ 108. cikk alkalmazására vonatkozó eljárás célkitűzésére – amely annak vizsgálatára irányul, hogy egy állami támogatás összeegyeztethető-e a belső piaccal –, a Bizottság, amint azt helytállóan hangsúlyozta, gyűjthet a tagállamtól vagy a panaszosokhoz hasonló magánfelektől vagy a kedvezményezett versenytársaihoz vagy ügyfeleihez hasonló harmadik személyektől az érintett vállalkozások gazdasági tevékenységeire vonatkozó olyan információkat, amelyek kereskedelmi szempontból érzékenyek és amelyek hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná kereskedelmi érdekeiket.

53 Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a szolgálati titok körébe tartozó információk lehetnek akár bizalmas információk, akár üzleti titkok (lásd: 2011. november 8-i Idromacchine és társai kontra Bizottság ítélet, T-88/09, EU:T:2011:641, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amint az az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló, 2003. december 1-i C(2003) 4582 bizottsági közlemény (HL 2003. C 297., 6. o.) (10) és (11) preambulumbekezdéséből kitűnik, az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos ügyiratokban szereplő – elsősorban a kedvezményezettet, de harmadik feleket is érintő – üzleti titkok vonatkozhatnak többek között a gyártási és forgalmazási költségek értékelési módszereire, a gyártási titkokra, a gyártási folyamatokra, a gyártási eljárások, az ellátási forrásokra, az előállított és értékesített mennyiségekre, a piaci részesedésekre, az ügyfelek és viszonteladók adataira, a kereskedelmi stratégiákra, az előállítási árra, az értékesítési politikákra, valamint a vállalkozás belső szervezetére vonatkozó információkra.

54 Ezeket a nem nyilvános információkat más vállalkozások a saját javukra használhatnák fel, ha azokat hozzáférhetővé tennék, mivel ezek az információk az azokat birtokló vállalkozást gazdasági, stratégiai vagy szervezeti, illetve strukturális előnyhöz juttatják. Ezek hozzáférhetővé tétele tehát hátrányosan befolyásolhatja a támogatás kedvezményezettjének vagy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással érintett valamely harmadik személynek a kereskedelmi érdekeit. Mivel ezeket az információkat a 2015/1589 rendelet alapján gyűjtötték, azok szolgálati titoktartási kötelezettség alá tartoznak (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2006. május 30-i Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ítélet, T-198/03, EU:T:2006:136, 71. pont; 2007. október 12-i Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ítélet, T-474/04, EU:T:2007:306, 65. pont).

55 Ebből következik, hogy a Bizottság a jelen ügyben helyesen tagadta meg a felperes által kért dokumentumokhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett, az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivételen alapuló általános vélelem alkalmazásával, függetlenül attól, hogy az állami támogatás ellenőrzésére irányuló szóban forgó eljárás már lezárult.

56 Következésképpen – a fenti 31–33. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően és a felperes érvelésével ellentétben – annak vizsgálata céljából, hogy az eltelt idő ellenére a szóban forgó dokumentumokban szereplő információk továbbra is megérdemlik-e a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel szerinti védelmet, a Bizottság nem volt köteles elvégezni minden egyes olyan dokumentum egyenkénti vizsgálatát, amelyhez hozzáférést kértek. Ez a követelmény ugyanis megfosztaná az általános vélelmet a hatékony érvényesülésétől, azaz attól, hogy a Bizottság valamely általános hozzáférés iránti kérelemre ugyancsak általánosságban reagálhasson (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68. pont).

57 Ezt a következtetést nem kérdőjelezhetik meg a felperes azon érvei, amelyeket a Bíróság ítélkezési gyakorlatára szándékozik alapítani. Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy – úgy tűnik – a felperes azokat kizárólag a vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivételen alapuló általános vélelem

állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás időtartamán túli alkalmazásának kifogásolása céljából hozza fel, a harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivételen alapuló általános vélelem ilyen alkalmazásának kifogásolása céljából azonban nem.

58 Ezután mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet (C-506/08 P, EU:C:2011:496) és 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet (C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541) alapjául szolgáló ügyekben a Bíróság a szóban forgó eljárás lezárásának az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében előírt, a döntéshozatali eljárás védelmére irányuló kivétel, illetve az ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében említett, a bírósági eljárások és jogi vélemények védelmével kivétel alkalmazására gyakorolt hatását értelmezte, az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt, a harmadik személyek kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazására gyakorolt hatást azonban nem. A felperes nem terjesztett elő egyetlen érvet sem annak bizonyítására, hogy ezen utóbbi kivételt illetően miként lehetne alkalmazni ezt az ítélkezési gyakorlatot.

59 Következésképpen a felperes által e tekintetében előadott érvelést el kell utasítani.

60 A bizalmasság általános vélelme ugyanakkor nem zárja ki az érdekeltek annak bizonyítására irányuló jogát, hogy az említett vélelem többek között az idő múlása miatt nem vonatkozik arra az adott dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kérik (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 13-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-380/08, EU:T:2013:480, 27. pont), illetve hogy az említett dokumentum hozzáférhetővé tételét igazoló, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett nyomós közérdek áll fenn (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62. pont; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 39. pont).

61 A valamely dokumentum hozzáférhetővé tételét kérő személynek kell azokat a bizonyítékokat előterjesztenie, amelyek alapján meg lehet állapítani vagy azt, hogy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásokkal kapcsolatos dokumentumok bizalmasságának általános vélelme nem vonatkozik az említett dokumentumra, vagy azt, hogy az ehhez hasonló hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdek fennáll (lásd ebben az értelemben: 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 40. pont).

62 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy megerősítő kérelmében a felperes mindössze arra hivatkozott, hogy fennáll olyan nyomós közérdek, amely igazolhatná a jelen ügyben a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét. Nem terjesztett elő ugyanakkor semmiféle bizonyítékot annak igazolása céljából, hogy a szóban forgó dokumentumokra nem vonatkozik a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételen alapuló, a Bizottság által már az első kérelemre adott válaszban hivatkozott általános vélelem. Különösen azt nem állította – ahogyan azt a jelen eljárás keretében benyújtott válaszban tette –, hogy az azokban szereplő információk már nem bizalmasak, mert elavultak vagy mert nyilvánosságra hozták azokat. Tekintettel arra, hogy a megerősítő kérelemben nem szerepeltek olyan kifogások, amelyek konkrétan arra vonatkoztak volna, hogy a szóban forgó dokumentumokra nem vonatkozik az általános vélelem, úgy kell tekinteni, hogy – a felperes érvelésével ellentétben – a Bizottság nem volt köteles elvégezni a második megtámadott határozatban a dokumentumok egyenkénti és konkrét vizsgálatát, valamint hogy alkalmazhatta azokra azt az általános vélelmet, amely szerint hozzáférhetővé tételük hátrányosan befolyásolná az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit (lásd ebben az értelemben: 2010. december 10-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-494/08–T-500/08 és T-509/08, EU:T:2010:511, 80. pont).

63 Ehhez hasonlóan, a felperes a jelen kereset keretében sem hozott fel a keresetlevél szakaszában semmiféle olyan érvet, amely annak bizonyítására irányulna, hogy ez az általános vélelem nem vonatkozik konkrétan a szóban forgó dokumentumokra. A felperes csupán a válasz szakaszában hivatkozott arra, hogy a szóban forgó dokumentumok nem tartalmaznak bizalmas kereskedelmi

információkat, mivel azok már elavultak, továbbá mivel a keretmegállapodás feltételeit pontosító adásvételi szerződést nyilvánosságra hozták. Ezeket az – első alkalommal a válasz szakaszában előadott – kifogásokat tehát nem lehet a keresetlevélben felhozott valamely jogalap kiterjesztésének tekinteni, ekként azokat mindenesetre mint elfogadhatatlanokat kell elutasítani (lásd ebben az értelemben: 2017. április 27-i Germanwings kontra Bizottság ítélet, T-375/15, nem tették közzé, EU:T:2017:289, 128. pont).

64 A második jogalap keretében képezik vizsgálat tárgyát a felperesnek az annak bizonyítására irányuló érvei, hogy a jelen ügyben fennáll olyan, a 60. és a 61. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett nyomós közérdek, amely igazolja a szóban forgó dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti hozzáférhetővé tételét.

– Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivételen alapuló általános vélelem alkalmazásáról

65 A fenti 55. pontból kitűnik, hogy a második megtámadott határozat az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétellel kapcsolatos indokokon alapul. Ebből következik, hogy a vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett kivételre vonatkozó indokok tekintetében az ezt a határozatot esetlegesen érintő jogszerűtlenség egyáltalán nem gyakorolna hatást a határozat jogszerűségére. Nem kell tehát vizsgálni, hogy a jelen ügyben a Bizottság alapíthatta-e eredményesen a hozzáférés megtagadását az ezen utóbbi kivételen alapuló általános vélelemre (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 13-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-380/08, EU:T:2013:480, 88. pont; 2015. március 25-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, T-456/13, nem tették közzé, EU:T:2015:185, 86. pont).

66 Az első jogalapnak tehát nem lehet helyt adni, ezért azt el kell utasítani.

A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

67 Második jogalapjában a felperes másodlagosan előadja, hogy a jelen ügyben fennállt a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek. A közérdek az átláthatóságra, az állami pénzeszközök ellenőrzésére és a privatizációs eljárások ellenőrzésére vonatkozik, és a Cseh Köztársaság bankszektorának stabilitását érintő potenciális fenyegetésből következik.

68 Egyrészről az Agrobanka Praha privatizációjára nem átlátható módon került sor, és észszerű indokok alapján gyanítható, hogy a cseh állami szervezetek jogellenes magatartást tanúsítottak az Agrobanka Praha szerkezetének átalakítása és az egyesülés során. A bizonyos magánszemélyek által e szerkezetátalakítás során elkövetett visszaélésekkel kapcsolatban egyébként jelenleg büntetőeljárás van folyamatban. A felperes szerint mivel a Cseh Köztársaság által biztosított állami támogatás az állami költségvetésből, tehát a cseh polgároktól származik, fennáll a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek.

69 Másrészről, a felperes előadja, hogy mivel kétséges az Agrobanka Praha egy része GE Capital Banknak való eladásának jogszerűsége, a cseh bankszektor stabilitása fenyegetésnek van kitéve, és szükségessé válhat a cseh adóalanyok által finanszírozott jelentős állami támogatások nyújtása.

70 A felperes végezetül úgy véli, hogy az a puszta tény, hogy olyan polgári eljárás van folyamatban, amelyben ő érintett, nem egyenértékű azzal, hogy olyan egyszerű magánérdeke fűződik a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáféréshez, amely kizárja a nyomós közérdek fennállását.

71 A Bizottság a második jogalap megalapozatlanként történő elutasítását kéri.

72 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – a fenti 60. pontban felidézetteknek megfelelően – az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos ügyiratokba tartozó dokumentumok bizalmasságának általános vélelme nem zárja ki, hogy bizonyítani lehessen, hogy ez a vélelem nem vonatkozik arra az adott dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kérik, illetve hogy az e dokumentum hozzáférhetővé tételét igazoló, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett nyomós közérdek áll fenn (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62. pont; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 39. pont).

73 Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint annak kell konkrétan hivatkoznia az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló körülményekre, aki azt állítja, hogy nyomós közérdek áll fenn (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:557, 40. pont).

74 A jelen ügyben a második megtámadott határozatban a Bizottság úgy vélte, hogy semmiféle nyomós közérdek nem igazolja a dokumentumok hozzáférhetővé tételét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó fordulata alapján. A Bizottság szerint a szóban forgó állami támogatás jogszerűségét nem lehetett értékelni a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos eljárás keretében, és a nyomós közérdek értékelésével összefüggésben nem lehetett figyelembe venni azt a magánérdeket, amely a felperes részéről esetlegesen a GE Group számára biztosított tőkeinjekcióra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáféréshez fűződött.

75 A Bizottság ezen értékelése semmilyen értékelési hibában nem szenved.

76 Elsősorban az átláthatósághoz fűződő érdeket illetően ugyanis meg kell állapítani, hogy az ugyan közérdeket képez, amennyiben objektív és általános jelleggel bír (lásd: 2015. május 12-i Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ítélet, T-480/11, EU:T:2015:272, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindazonáltal a felperes által hivatkozottakhoz hasonló, ennyire általános megfontolások alapján, azaz az annak megértéséhez fűződő érdek alapján, hogy miként zajlott az Agrobanka Praha privatizációja, hogy a jövőben ne forduljanak elő hasonló, állítólagos szabálytalanságok, valamint a cseh polgárok kormányzati intézményekbe vetett bizalmának megerősítéséhez fűződő érdek alapján – azért, hogy ezek a polgárok meggyőződhessenek arról, hogy az érintett kormányzati intézmények tevékenységei jogszerűek, megfelelőek és célszerűek voltak – nem lehet megállapítani, hogy a jelen ügyben az átláthatósághoz fűződő érdek olyan különös nyomatékkal bírt, amely esetleg elsőbbséget élvezhetett volna a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokkal szemben (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. és 93. pont).

77 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróságnak már volt alkalma megállapítani, hogy egy dokumentumnak az átláthatóság elve alapján való közléséhez fűződő közérdek, amely elv a polgárok döntéshozatalba történő erőteljesebb bevonásának biztosítására irányul, és azt célozza, hogy az adminisztráció a polgárok felé törvényesebben, hatékonyabban és felelősebben, demokratikus rendszerben működjön, nem azonos attól függően, hogy igazgatási eljárásra vonatkozó dokumentumról vagy olyan eljárásra vonatkozó dokumentumról van szó, amelynek keretében az uniós intézmény jogalkotói minőségben jár el (lásd ebben az értelemben: 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60. pont; 2014. március 20-i Reagens kontra Bizottság ítélet, T-181/10, nem tették közzé, EU:T:2014:139, 140. pont).

78 Márpedig a jelen ügyben a szóban forgó dokumentumok nyilvánvalóan igazgatási eljárás, azaz egy állami támogatás ellenőrzésére irányuló eljárás keretébe illeszkednek.

79 Ezenkívül az állami pénzeszközök kezelésének ellenőrzésével és a privatizációs eljárások ellenőrzésével kapcsolatos, valamint az Agrobanka Praha privatizációjával kapcsolatos műveletek állítólagos jogszerűtlensége miatt a Cseh Köztársaság bankszektorának stabilitását érintő potenciális fenyegetésből következő érdeket illetően meg kell állapítani – amint azt a Bizottság helytállóan hozza fel –, hogy 2008/214 határozatában úgy vélte, hogy az Agrobanka Praha privatizációjával és szerkezetátalakításával összefüggésben a GE Capital Banknak és a GE Capital International Holdings Corporation, USA-nak folyósított állami támogatás összeegyeztethető a belső piaccal. A felperes a jelen eljárás keretében – a cseh állam által elfogadott intézkedések esetleges jogszerűtlenségével kapcsolatos állításokkal – nem kérdőjelezheti meg ezeket az értékeléseket. Nem a felperes feladata bizonyítani az Agrobanka Praha privatizációjával kapcsolatos műveletek jogszerűtlenségét, és nem is a Törvényszék feladata – a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló jelen ügy keretében – azt vizsgálni (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. szeptember 7-i AlzChem kontra Bizottság ítélet, T-451/15, nem tették közzé, fellebbezett, EU:T:2017:588, 46. pont).

80 Éppen ellenkezőleg: ha folyamatban vannak a nemzeti eljárások – többek között az Agrobanka Praha privatizációjával kapcsolatos műveletekben érintett bizonyos személyek által elkövetett visszaélésekre irányuló eljárások –, amint azt a felperes elismeri, ezen eljárások keretében lehet biztosítani az állami pénzeszközök állami szervezetek általi kezelésének ellenőrzéséhez fűződő közérdek védelmét. Ily módon a jelen ügyben a szóban forgó privatizáció keretében tanúsított magatartás jogszerűségének ellenőrzésére irányuló nemzeti eljárások révén lehet biztosítani a közérdeket (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. szeptember 25-i Spirlea kontra Bizottság ítélet, T-306/12, EU:T:2014:816, 98. pont).

81 A dokumentumokhoz való, a felperes által kért hozzáférés tehát mindössze a megerősítő kérelemben és a keresetlevélben kifejtett, a cseh állami szervezetek magatartásának jogellenességére vonatkozó saját meggyőződéseinek alátámasztásához, és – adott esetben – az általa indított bírósági eljárásokban azok bizonyításához, illetve az említett eljárásokban elkövetett esetleges hibák nyilvános leleplezéséhez fűződő esetleges magánérdekét tárhatja fel.

82 Márpedig az 1049/2001 rendelet célja az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésnek a nyilvánosság számára történő biztosítása, nem pedig valamely személy valamely dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdeke védelmének szabályozása (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43. pont).

83 Noha ugyanis a kivételeknek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt rendszere az adott helyzetben egymással ellentétes érdekek – nevezetesen egyrészről az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele által veszélyeztetett érdekek, másrészről pedig a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez fűződő érdekek – közötti egyensúly megteremtésén alapul, kizárólag a nyomós közérdeket lehet figyelembe venni. Ennek az érdeknek objektív és általános jellegűnek kell lennie, és az nem keverhető össze egyedi vagy magánérdekekkel, amelyek nem képeznek releváns tényezőt az érdekeknek az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt egyensúly megteremtése során (lásd analógia útján: 2014. március 20-i Reagens kontra Bizottság ítélet, T-181/10, nem tették közzé, EU:T:2014:139, 142. pont).

84 A fenti megfontolásokból következik, hogy az az intézmény, amelynek arról kell határoznia, hogy a dokumentumok nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná-e az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében védett érdekeket, csak akkor veheti figyelembe valamely kérelmezőnek a dokumentumok közléséhez fűződő különös érdekét, valamint egyedi helyzetét, ha ezekhez nyomós közérdek fűződik (lásd ebben az értelemben: 2015. május 12-i Unión de Almacenistas de Hierros de España kontra Bizottság ítélet, T-623/13, EU:T:2015:268, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 Ebből következik, hogy a második jogalapot, következésképpen pedig a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

86 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Arca Capital Bohemia a.s.-t kötelezi a költségek viselésére.

Prek Buttigieg Berke

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. december 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások